

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG

2008. DECEMBER 3–4-ÉN TARTOTT, 449. PLENÁRIS ÜLÉSÉN

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság Véleménye Tárgy: „Zöld könyv – A bírósági határozatok hatékony végrehajtása az Európai Unióban: az adósok vagyonának átláthatósága”

COM(2008) 128 végleges

(2009/C 175/12)

2008. március 6-án az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Zöld könyv – A bírósági határozatok hatékony végrehajtása az Európai Unióban: az adósok vagyonának átláthatósága

COM(2008) 128 végleges.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekció 2008. november 6-án elfogadta véleményét. (Előadó: Jorge PEGADO LIZ.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2008. december 3–4-én tartott 449. plenáris ülésén (a december 3-i ülésnapon) 161 szavazattal 2 ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések

1.1 *A bírósági határozatok hatékony végrehajtása az Európai Unióban: az adósok vagyonának átláthatósága* (COM(2008) 128 végleges, 2008. március 6.) című zöld könyv a bankszámlák letiltásáról szóló zöld könyv (COM(2006) 618 végleges) egyenes folytatását képezi, és része az Európai Bizottság által az Európai Igazságügyi Térség létrehozása érdekében elfogadott nagyszabású intézkedéssorozatnak, amely az egységes piac kialakításának igazságszolgáltatási aspektusát támogatja.

1.2 Az EGSZB egészében véve támogatta e kezdeményezéseket, hangsúlyozva ugyanakkor, hogy a szubszidiaritás és az arányosság szempontjából megfelelően indokoltnak kell lenniük. A kezdeményezéseknek meg kell felelniük a tagállamok közötti eljárásjogi alapelveinek, és maradéktalanul tiszteletben kell tartaniuk az emberek alapvető jogait.

1.3 Az EGSZB mind a bankszámlák letiltásáról szóló előző zöld könyvről kiadott véleményében, mind jelenlegi véleményében

arra az álláspontra jutott, hogy a vizsgált kezdeményezések inakadekvát választ adnak a konkrét helyzetre, melyet megoldani kívánnak. Jó néhány előterjesztett intézkedés messze túllép az arányosság figyelembevételével szükséges – és a meglévő nemzeti intézkedések keretében nem megvalósítható – fellépésen. Egyes esetekben ez olyan alapvető jogok sérelméhez vezethet, mint a magánélethez való jog vagy a jogi védelemre való tisztas lehetőség.

1.4 Az EGSZB álláspontja szerint jelentős fejlődést lehet és kell elérni a szóban fogó területeken a nemzeti hatóságok közötti jobb együttműködés, a meglévő nemzeti rendszerek hatékonyabb és gyorsabb működése, a meglévő nyilvántartásokhoz és információkhoz való jobb hozzáférés, kiterjedtebb információcsere, illetve a nemzeti rendszerek működésének és rugalmasabbá tételük módjainak alaposabb kölcsönös megértése révén.

1.5 Az EGSZB így határozottan ellenzi a következő felvetéseket: a) az európai polgárok központi nyilvántartási rendszerének létrehozását, b) bármely hitelnyújtó korlátlan és differenciálatlan hozzáférési lehetőségét az adóügyi és társadalombiztosítási nyilvántartásokhoz, illetve c) az adósok vagyonát felmérő közösségi szintű, egységes vagyonyilatkozat gondolatát.

1.6 Az EGSZB úgy véli, hogy egy – szakemberek által összeállított és folyamatosan frissített – összehasonlító adatbázis létrehozása segíthetne, hogy tisztább képet kapjunk a nemzeti végrehajtási rendszerekről és azok gyakorlati működéséről.

1.7 Végezetül az EGSZB alaposabb megfontolásra javasol bizonyos alternatív kezdeményezéseket (5.8. pont), amelyek a zöld könyvben kifejtett célkitűzéseket szolgálják, de nem igényelnek külön közösségi szintű jogszabályokat.

2. A zöld könyv rövid összefoglalása

2.1 A zöld könyvvel az Európai Bizottság immár a második konzultációt⁽¹⁾ indítja útjára az érdekelt felek körében arról, milyen módon lehetne javítani az ítéletek végrehajtásának hatékonyságát, és konkrétan hogyan hidalhatók át az adós tartózkodási helyére vagy vagyonára vonatkozó megbízható információhoz való hozzáférés nehézségei.

2.2 Az Európai Bizottság úgy véli, hogy az adós lakcímének ismerete és a vagyonával kapcsolatos pontos információkhoz való hozzáférés a hatékonyabb végrehajtási eljárások kiindulópontja. Ugyanakkor elismeri, hogy a nyilvántartásoknak és az adósok vagyonyilatkozatainak a nemzeti rendszerei összehasonlíthatóságuk ellenére jelentős eltéréseket mutatnak a hozzáférés feltételei, az információszerzési eljárások, valamint maga az információ tartalma tekintetében, ami aláássa a hasonló rendszerek megbízhatóságát és gyorsaságát.

2.3 Az Európai Bizottság elismeri, hogy a nemzeti jogrendszerek különbözősége, illetve a hitelezők elégtelen információi a többi tagállam információs struktúráiról akadályozzák a határon átnyúló adósságbehajtást. A zöld könyv ezért előrelépést jelent egy olyan intézkedéssorozat lehetséges európai szintű elfogadása felé, amely javíthatná az adósok vagyonának átláthatóságát, illetve megerősíthetné a hitelezők és a nemzeti végrehajtó hatóságok információszerzési jogosultságát, biztosítva az egyének, illetve vállalkozások adósságának megfizetésére vonatkozó ítéletek hatékony végrehajtását, mindvégig tiszteletben tartva az adós magánéletének védelmére vonatkozó, a 95/46/EK irányelvben lefektetett elveket.

2.4 Az Európai Bizottság e célból részletesen áttekinti a fontolóra vett intézkedéseket, melyeket 10 kérdés formájában foglal össze.

(1) Az első a bankszámlák letiltásáról szóló zöld könyv volt [COM(2006) 618 végleges]; EGSZB-vélemény: HL C 10., 2008.1.15., 2. o.

3. Háttér

3.1 A jelenlegi kezdeményezés következetes folytatása az Európai Bizottság által az Európai Igazságügyi Társág létrehozásának dicséretes szándékával, a belső piac igazságszolgáltatási aspektusának támogatása érdekében elfogadott nagyszabású intézkedéssorozatnak⁽²⁾. A középpontban ezúttal az ítéletek végrehajtásának megkönnyítése áll az Európai Unióban, olyan intézkedéseken keresztül, melyek segítik az adós lakcímének, illetve bejegyzett irodájának azonosítását, ahol a végrehajtható okirat kézbesíthető, illetve a pontos információkhoz jutást az adós tulajdonában lévő – bármely tagállam bármely részében található – vagyontárgyokról, melyek fedezetként szolgálhatnak a tartozásokra.

3.2 Az Európai Bizottság ezúttal vette a fáradságot – amiért dicséretet érdemel – hogy a válaszára ne csak azon 15 tagállam érintettjeit kérje fel, melyek helyzetét a szóban forgó zöld könyv alapját képező tanulmány⁽³⁾ vizsgálta, hanem a többi 12 tagállaméit is, melyek immár szintén az Európai Unió részei. Az összegyűjtött információk azonban nem minden esetben pontosak, és alkalmanként értelmezésük is tévesnek bizonyul.

3.3 Ki kell emelni továbbá, hogy úgy tűnik, a kezdeményezés figyelembe vette a bankszámlák letiltásáról szóló zöld könyvvel kapcsolatban elfogadott EGSZB-vélemény ajánlását, mely szerint „a vizsgálatot ki kell egészíteni azon intézkedések megfelelő vizsgálatával, melyek az adósok állóeszközeivel kapcsolatos nagyobb átláthatóság [...] biztosítását célozzák”.

3.4 Sajnálatos módon az Európai Bizottság nem szolgál statisztikai adatokkal a megoldani kívánt probléma nagyságrendjére vonatkozóan. Nem definiálja pontosan a probléma természetét sem, illetve azt, hogy pontosan kik profitálhatnak az előterjesztett intézkedésjavaslatokból.

4. Általános megjegyzések

4.1 A jelenlegi zöld könyv folytatja és kiegészíti a bankszámlák letiltásáról szóló zöld könyvet [COM(2006) 618 végleges], melyről az EGSZB 2007. július 31-én tette közzé véleményét⁽⁴⁾, amelyet az olvasó figyelmébe ajánlunk.

4.2 Mint korábban megállapítottuk, a jelenlegi zöld könyvben felvetett probléma szükségszerűen megelőzi a bankszámlák letiltásának kérdését, és pontosan tükrözi, mennyire fontos, hogy eleget adó információ álljon rendelkezésre az

(2) A szóban forgó intézkedések viszonylag kimerítő felsorolása megtalálható a fent említett, a bankszámlák letiltásáról szóló zöld könyv kapcsán kiadott EGSZB-véleményben: HL C 10., 2008.1.15., 2. o.

(3) A jelen zöld könyv teljes megértéséhez figyelembe kell venni nem csak az Európai Bizottság 2006. október 24-i SEC(2006) 1341 munkadokumentumát, hanem a JAI/A3/2002/02 számú tanulmány 2004. február 18-i, frissített változatát is, melyet Prof. Dr. Burkhard Hess, a heidelbergi egyetem Összehasonlító Nemzetközi Magánjogi Intézetének igazgatója készítette, és melynek szövege megtalálható a [\(4\) HL C 10., 2008.1.15., 2. o.](http://europa.eu.int.comm/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.html címen.</p>
</div>
<div data-bbox=)

adós vagyónáról ahhoz, hogy a hitelnyújtók tényleges, közös garanciát kaphassanak, ami a polgári eljárásjog alapvető és meghatározó elveinek egyike. A problémával kapcsolatos viták azonban nem kerülhetik meg a polgári anyagi jog számos területén megvalósítandó közösségi szintű harmonizáció kérdését, mely szükségszerű előfeltétele e témakörnek.

4.3 Az EGSZB tehát elismeri, hogy a végrehajtásért felelős hatóságoknak bármely tagállamban pontos információkhoz kell hozzáférniük az adósok hollétével kapcsolatban – kezdve az illető személy lakcímével illetve bejegyzett irodájával –, valamint az ingó és ingatlan vagyontát képező javokról, függetlenül azok földrajzi helyétől.

4.4 Ugyanakkor az EGSZB-nek az említett korábbi véleményhez hasonlóan ezúttal is komoly fenntartásai és megalapozott kétségei vannak azzal kapcsolatban, valóban szükség van-e az érintett területeken közösségi szintű jogharmonizációra irányuló intézkedésekre, annak elismerése mellett, hogy az Európai Unió hatásköre kiterjed a szóban forgó területre, és megvan a jogalapja hasonló intézkedések meghozatalához.

4.5 Valójában a megfelelőbb információkra, adatokra és hozzáférésre irányuló, a zöld könyvben azonosított jogos igények összessége még nem szükségszerűen jelenti azt, hogy új, közösségi szintű nyilvántartásra, vagy az adósok vagyonyilatkozatára vonatkozó új kötelezettségekre volna szükség. Az intézkedés ráadásul aligha felel meg az arányosság kritériumának, és akár az alapvető jogok elfogadhatatlan sérelmével is járhat.

4.6 Az EGSZB úgy véli, hogy a népesség egészére, a fogyasztókra és a kereskedőkre, az ingó és ingatlan vagyonokra vagy éppen az adóügyi és társadalombiztosítási nyilvántartásokra vonatkozó, Brüsszelben kezelt központi nyilvántartások létrehozása helyett a nemzeti hatóságok közötti hatékonyabb információcsere, illetve a meglévő adatokhoz való könnyebb és gyorsabb hozzáférés kellően garantálná az egyenlő lehetőségeket és bánásmódot az adósok vagyónának azonosítása tekintetében, függetlenül a hitelnyújtó természetétől és hovatartozásától.

4.7 Mindez nem jelenti azt, hogy a Közösség ne dolgozhatna ki ösztönző intézkedéseket és iránymutatásokat az említett állami nyilvántartások és egyéb, magántulajdonban lévő adatbázisok tartalma, működési módja, illetve hozzáférési feltételei terén kívánatos lépésekkel kapcsolatban, feltéve hogy az alkalmazandó közösségi irányelvekkel összhangban biztosítja az adatok megfelelő védelmét, és hogy az információnyújtás kizárólag a kérés kinyilvánított tárgyára korlátozódik, nem lépve túl a függőben lévő adósság visszafizetéséhez szükséges mértéket.

4.8 Az adatokhoz való hozzáférés tekintetében nem szabad megkülönböztetést alkalmazni a magán- és az állami hitelezők között, és az utóbbiak – privilegizált helyzetükből adódóan – nem élvezhetnek gyorsabb és könnyebb hozzáférési feltételeket az állami nyilvántartásokhoz, akár az adóügyi és társadalombiztosítási rendszerről, akár az adós vagyónáról van szó.

4.9 Gondoskodni kell a harmadik országokkal való megfelelő együttműködésről, különös tekintettel Andorrára, Svájcra, Liechtensteinre és minden egyéb országra, amelyek szoros kapcsolatban állnak az európai adóparadicsomokkal és pénzügyi piacokkal.

5. Részletes megjegyzések: a 8 kérdés

5.1 Közösségi szintű kezdeményezés?

5.1.1 A zöld könyvben felvetett tíz kérdés a valóságban nyolc, amelyeket az alábbiakban egyenként részletesen megvizsgálunk.

5.1.2 Ami azt a kérdést illeti, hogy szükség van-e közösségi szintű intézkedésekre az adósok vagyónának nagyobb átláthatósága érdekében, az EGSZB úgy vélekedik, hogy az „Általános megjegyzések”-ben hangoztatott fenntartások miatt a közösségi szintű kezdeményezések alkalmazásának csupán a nemzeti hatóságok közötti megfelelőbb koordináció és együttműködés biztosítására, valamint a nemzeti nyilvántartások tartalmának és hozzáférési feltételeinek javítására kell irányulniuk, biztosítva az adósok, valamint az adósság visszafizetésére fedezetet jelentő vagyontárgyaik azonosítását és hollétének meghatározását.

5.2 A nemzeti végrehajtási rendszerek kézikönyve?

5.2.1 Az EGSZB álláspontja szerint támogatni és bátorítani kell minden olyan intézkedést, amely segíthet növelni a nemzeti jogrendszerekről és gyakorlatokról meglévő ismereteket. Az EGSZB ugyanakkor nem hiszi, hogy ezt egy alapszintű „kézikönyvvel” el lehet érni, tekintettel a kérdéskör komplex voltára. E kézikönyv nem egyszerűsíthető le a nagyközönség általi használat céljaira, a leegyszerűsítés ugyanis a minőség és a pontosság rovására menne.

5.2.2 Az EGSZB ezért azt javasolja, hogy az Európai Bizottság ehelyett fontolja meg egy, a 27 tagállam végrehajtási eljárásaihoz kapcsolódó összehasonlító jogi adatbázis létrehozását, biztosítva az adatbázis folyamatos frissítését, magyarázó jegyzetekkel való kiegészítését, elektronikus hozzáférhetőségét és elérhetőségét valamennyi uniós tagállam nyelvén. Az adatbázis összeállítását a tagállamok kompetens és képzett szakembereire kellene bízni.

5.3 A kereskedelmi nyilvántartások információinak bővítése és megfelelő hozzáférhetősége?

5.3.1 Az e téren már meglévő harmonizáció foka elegendőnek tűnik a kitűzött célok eléréséhez. Az EGSZB nem ítéli szükségesnek, illetve adekvátnak, hogy ennél továbbmenve közösségi szintű központi kereskedelmi nyilvántartásokat hozzanak létre, de nem veti el az ide tartozó közös elemek harmonizálásának lehetőségét sem.

5.3.2 Semmi nem zárja ki továbbá a hasonló nyilvántartásokban elérhető információk tartalmának javítására irányuló intézkedések elfogadását sem – különös tekintettel az egyéni vállalkozókra –, illetve az információk frissítését és könnyebb hozzáférhetőségét elősegítő fellépést – különös tekintettel az elektronikus eszközökre.

5.3.3 Ugyanez a megjegyzés érvényes az ingatlan-nyilvántartásokra is, amit az európai ingatlan-nyilvántartásokat tömörítő konzorcium, az EULIS (Európai Földhivatali Információs Szolgálat) ⁽⁵⁾ is szemléltet.

5.4 Megfelelőbb hozzáférés a népesség-nyilvántartásokhoz?

5.4.1 Hasonlóképpen nem megvalósítható az Európa egész népességét számon tartó központi nyilvántartás sem, mivel a népességre vonatkozó központi és helyi népesség-nyilvántartások vezetése és hozzáférési feltételeinek meghatározása a tagállamok hatáskörébe tartozik, a jogellenes megkülönböztetés alkalmazásának tilalma mellett.

5.4.2 Ugyanakkor könnyebb hozzáférést kellene biztosítani az egyes országok végrehajtó hatóságainak e nyilvántartásokhoz az egyéni adósok címével kapcsolatos információk megszerzése érdekében, különös tekintettel az elektronikus hozzáférésre.

5.5 Könnyebb hozzáférés a társadalombiztosítási és adónyilvántartásokhoz?

5.5.1 Az EGSZB határozottan ellenzi az elgondolást, hogy bárki széles körű és differenciálatlan hozzáférést kapjon a társadalombiztosítási és adónyilvántartásokhoz.

5.5.2 Az EGSZB úgy véli, hogy a hasonló információkhoz egyedül az igazságszolgáltatási hatóságoknak szabadna hozzáférést kapniuk, világosan meghatározott helyzetekben, és a nyilvántartásokban megtalálható személyes adatok megfelelő védelmének garantálása mellett.

5.5.3 Egyébiránt a hasonló típusú hozzáféréshez – ha az a végrehajtó hatóságtól eltérő országban történik – minden esetben a nyilvántartást vezető ország igazságügyi hatóságaival való együttműködés szükséges.

5.6 A végrehajtó hatóságok közötti megfelelőbb információcsere?

5.6.1 Amint a fenti „Általános megjegyzések”-ben megállapítottuk, az EGSZB szerint éppen a nemzeti végrehajtó hatóságok információcsere tekintetében való megfelelőbb együttműködésnek területe az, ahol közösségi kezdeményezések alkalmazására lenne szükség, megfelelő rendszert alakítva ki a közvetlen elektronikus információcsere az adósok és vagyonuk azonosítása és hollétének meghatározása érdekében.

5.6.2 Ugyanakkor fontos biztosítani azt is, hogy azokban a tagállamokban, ahol a végrehajtó hatóságok nem állami szervek, a végrehajtási eljárást felügyelő illetékes igazságszolgáltatási hatóság megfelelően ellenőrizze a megszerzett információkat.

⁽⁵⁾ Ez a konzorcium a földhivatali nyilvántartások 2006-ban létrehozott szövetsége, amely az első lépést jelenti afelé, hogy hozzáférés nyíljon a konzorcium tagországainak (Anglia, Írország, Litvánia, Norvégia, Wales, Hollandia és Svédország) földhivatali nyilvántartásaihoz. Web-lap: www.eulis.org.

5.6.3 Követésre érdemes modellt jelenthetnek az olyan rendszerek – a szükséges változtatásokkal –, mint a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel tekintetében történő, a tagállamok bíróságai közötti együttműködésről szóló 1206/2001/EK rendelet ⁽⁶⁾, illetve a 76/308/EGK irányelv ⁽⁷⁾ által előírt intézkedések.

5.6.4 Az elektronikus eszközök alkalmazását e téren, illetve akár a nemzeti hatóságokat egymással összekötő intranetrendszer kialakítását feltétlenül szükségesnek kell tekinteni.

5.6.5 A fenti együttműködési hálózaton keresztül továbbított információkhoz kizárólag a végrehajtásért felelős hatóságoknak – pl. végrehajtási ügynökségeknek, végrehajtást kérelmező feleknek, bíróságoknak és felszámolóknak – kellene hozzáférést biztosítani. Az adósokat minden esetben tájékoztatni kell az információszerező eljárás eredményéről.

5.6.6 A belső piaci információs rendszer (IMI) alkalmazása nem sem zárható ki a nemzeti végrehajtó hatóságok közötti információcsere lehetőségéért.

5.7 Európai vagyonyilatkozat?

5.7.1 Az EGSZB határozottan ellenzi egy közösségi szintű szabványnyilatkozat bevezetését, amely végrehajtási célból bejelentéskötelesnek nyilvánítaná az adósok minden vagyontárgyát, és teljes mértékben ellenzi azt az elgondolást, hogy a kötelezettség megszegése szabadságvesztéssel legyen büntethető.

5.7.2 Egyrészt az adósok nem minden vagyontárgya foglalható le, és a tagállamok feladata meghatározni, mely eszközök zárolhatók egészben vagy részben, és milyen feltételekkel.

5.7.3 Hozzá kell tenni, hogy az adós vagyontárgyainak bevallására vonatkozó kötelezettségét azokra a vagyontárgyakra kell korlátozni, amelyek az adósság visszafizetéséhez szükségesek, és a nemzeti igazságszolgáltatási rendszer feladata biztosítani, hogy az adós vagyonyilatkozata pontos legyen, ellenkező esetben pénzbüntetést róva ki.

5.7.4 Az EGSZB véleménye szerint az egységes vagyonyilatkozatot célzó közösségi szintű szabványnyomtatvány bevezetése messze túllő egy hasonló típusú intézkedés célján. Az EGSZB úgy véli, hogy pontosan ez az a terület, ahol szorosabb együttműködésre lenne szükség a végrehajtó hatóságok között. E területek a rendelkezésükre álló jogszervi eszközöket felhasználva együttműködhetnének az adósok – tartozásuk visszafizetésére kellő fedezetet nyújtó – vagyontárgyainak azonosításában, nevezetesen felhatalmazást adva a végrehajtó szerveknek, hogy saját vizsgálatot folytassanak az adósok vagyonával kapcsolatban.

⁽⁶⁾ 1206/2001/EK tanácsi rendelet, 2001. május 28., HL L 174., 2001.6.27. Ezen a téren az egyik különösen fontos kérdés a hatóságok közti kommunikáció, tekintettel a nyelvi különbségekre, amelyeknek kezelésére a rendelet 5. cikkében foglalt rendelkezések alkalmatlannak bizonyultak.

⁽⁷⁾ 76/308/EGK tanácsi irányelv, 1976. március 15., HL L 73., 1976.3.19.

5.7.5 Az adósnak minden esetben biztosítani kell a jogot, hogy ne kelljen lefoglalható vagyontárgyakat bevallania, ha időközben visszafizette a szóban forgó adósságot; bizonyította, hogy rendelkezik a tartozás megfizetéséhez elegendő vagyonnal; vagy ha a visszafizetésre vagyoni biztosítékokat vagy egyenértékű pénzügyi garanciákat – pl. banki garanciát – vagy hasonló szintű biztosítékokat szolgáltat. Az adósnak biztosítani kell a fellebbezés jogát is a meglévő adósság, illetve a törvény által előírt egyéb összegek visszafizetéséhez nem szükséges vagyontárgyak lefoglalása ellen.

5.7.6 A másik olyan elem, amely kétségtelenül elfogadhatatlan, mert az adósok magánélethez való jogának alapvető elvét sérti, az adósok vagyonyilatkozatának nyilvánosan hozzáférhető jegyzékben történő közzététele („adóslisták”).

5.8 Egyéb intézkedések az átláthatóság javításának érdekében?

5.8.1 Az EGSZB csupán észrevételként a következő javaslatokat veti fel:

- a) Hozzáférést kellene biztosítani az adósok vállalkozásokban birtokolt tulajdonjogát, illetve részesedéseit tartalmazó nyilvántartásokhoz.
- b) Hozzáférést kellene biztosítani – megfelelő óvintézkedések mellett – a fogyasztói hiteleket, illetve jelzáloghiteleket tartalmazó fogyasztói adatbázisokhoz.
- c) Meg kellene fontolni egy egységes európai gépjármű-nyilvántartás ⁽⁸⁾ bevezetését.
- d) Meg kellene fontolni a folyamatban lévő végrehajtási eljárások valamennyi tagállamból online módon hozzáférhető nyilvántartásának bevezetését.
- e) Engedélyezni lehetne a hozzáférést a bizonyos küszöböt meghaladó részvénybefektetések nyilvántartásához.
- f) Meg lehetne engedni az ingatlanok tulajdonosairól információt nyújtó földhivatali nyilvántartásokhoz való hozzáférést.

Kelt Brüsszelben, 2008. december 3-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elnöke
Mario SEPI

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság főtitkára
Martin WESTLAKE

⁽⁸⁾ E javaslat az EGSZB korábbi, az európai országúti kódexről és járműnyilvántartásról szóló, CESE számú saját kezdeményezésű véleményében is szerepelt, melynek szerzője az előadó volt (HL C 157., 2005.6.28., 34. o.).